

บทเทศน์

วันอาทิตย์ สัปดาห์ที่ 31 เทศกาลธรรมดา

(วันที่ 30 ตุลาคม ค.ศ. 2011)

พี่น้องที่รัก พระสงฆ์อาวุโสท่านหนึ่งบอกว่า “ผมรู้ว่ามันเป็นเรื่องน่าอายที่ผมไม่ได้ปฏิบัติตามสิ่งที่ผมเทศน์สอน แต่มันคงจะแย่มากกว่านั้นอีก ถ้าผมต้องเทศน์สอนสิ่งที่ผมกำลังปฏิบัติอยู่ขณะนี้” โชคดีที่ถ้อยคำนี้เป็นคำพูดเชิงตลกของพระสงฆ์ที่ดีและน่ารักคนหนึ่งซึ่งปฏิบัติตามสิ่งที่ท่านเองได้เทศน์สอนสัตบุรุษของท่าน ไม่เช่นนั้นสถานการณ์ของวัดแห่งนั้นคงอยู่ในขั้นวิกฤติแน่ๆ อย่างไรก็ตาม ถ้อยคำนี้สะท้อนให้เราเห็นความหมายของสิ่งที่พระเยซูเจ้าทรงบอกเราในพระวรสารวันนี้ได้เป็นอย่างดี เราต้องเข้าใจด้วยว่าพระองค์ไม่ได้ทรงประณามการเทศน์สอน แต่ทรงประณามตัวอย่างที่ไม่ดีของผู้เทศน์สอนเท่านั้นเอง พระองค์ไม่ได้ทรงปฏิเสธอำนาจ แต่ทรงปฏิเสธการใช้อำนาจในทางที่ผิด

ปรกติแล้ว เรามักจะให้ความน่าเชื่อถือก่อนข้างน้อยกับคนที่ดีแต่พูด แต่ไม่ยอมปฏิบัติตามสิ่งที่ตนเองแนะนำคนอื่น ลองนึกดูว่าถ้าเราไปหาหมอและหมอบอกเราว่าเราต้องเลิกสูบบุหรี่โดยเด็ดขาดเพื่อสุขภาพของเราจะดีขึ้น ขณะที่หมอกคนนั้นพูดไปก็พ่นควันบุหรี่ไปเรื่อย เราจะรู้สึกอย่างไร? อย่างไรก็ตาม ก่อนที่เราจะมีปฏิริยาใดๆ จงคิดให้รอบคอบเสียก่อน เพราะอันตรายของบุหรี่ที่หมอบอกเรานั้นเป็นสิ่งที่ถูกต้อง เป็นผลมาจากการวิจัยที่น่าเชื่อถือได้ ถ้าเราปฏิเสธคำแนะนำของท่านเพียงเพราะว่าท่านไม่ได้ปฏิบัติตามสิ่งที่ท่านแนะนำ ผลร้ายจะคงจะเกิดขึ้นกับเราอย่างไม่ต้องสงสัย

บรรดาธรรมอาจารย์และชาวฟาริสีเป็นผู้นำฝ่ายจิตของชาวอิสราเอล แน่นนอน พวกเขาหลายคนไม่ได้ปฏิบัติตามสิ่งที่ตนเองเทศน์สอน ในเรื่องนี้พวกเขาผิดร้อยเปอร์เซ็นต์ อย่างไรก็ตาม เหมือนที่พระเยซูเจ้าทรงชี้ให้เราเห็น เนื่องจากพวกเขาเป็นผู้สืบตำแหน่งต่อจากโมเสสในฐานะผู้นำฝ่ายจิต สิ่งที่พวกเขาเทศน์สอนจึงควรได้รับการปฏิบัติตาม แต่เราไม่ควรเลียนแบบอย่างความประพฤติของพวกเขาเท่านั้นเอง การไม่ยอมปฏิบัติตามความจริงที่พวกเขาเทศน์สอนเพียงเพราะตัวอย่างที่ไม่ดีของพวกเขามีแต่จะก่อผลร้ายต่อตัวเราเอง เราไม่ควรใช้สิ่งนี้เป็นข้อแก้ตัวในการที่ไม่ต้องทำความดีหรือสิ่งที่ถูกต้อง

บางครั้งเราอาจได้ยินคนพูดถึงคริสตชนบางคนทีละทิ้งพระศาสนจักรไปเพียงเพราะพวกเขาไม่พอใจที่พระสังฆราชและบรรดาพระสงฆ์ในสังฆมณฑลนั้นไม่ปฏิบัติตามสิ่งที่พวกเขาได้เทศน์สอน จริงอยู่ สิ่งที่คริสตชนเหล่านั้นใช้เป็นข้ออ้างอาจเป็นความจริง แต่พวกเขาต้องไม่ลืมว่าในพระวรสารวันนี้พระเยซูเจ้าทรงบอกประชาชนในสมัยนั้นให้ปฏิบัติตามคำสั่งสอนของบรรดาผู้นำฝ่ายจิตของพวกเขาเพราะพวกเขาเป็นผู้สืบตำแหน่งต่อจากโมเสส แม้ว่าพวกเขาไม่ได้ปฏิบัติตามสิ่งที่พวกเขาได้สั่งสอนก็ตาม ให้เราลองคิดดูดีๆ ว่า จริงๆ แล้วใครคืออาจารย์แห่งความเชื่อของเรา? ใครคือผู้เทศน์สอนที่แท้จริงที่เราต้องรับฟัง? พระเยซูเจ้าทรงบอกเราอย่างชัดเจนว่า “อาจารย์ของท่านมีเพียงพระองค์เดียวคือพระ

คริสตเจ้า” (มธ 23:10) พระสันตะปาปา บรรดาพระสังฆราช และพระสงฆ์ทั้งหลาย เป็นเพียงผู้ถ่ายทอด พระวาจาและคำสั่งสอนของพระคริสตเจ้าเท่านั้น จึงไม่ใช่เรื่องแปลกที่ในบทอ่านที่สองนักบุญเปาโลได้ ยกย่องกลุ่มคริสตชนที่เมืองเฮสะโลนิกาเป็นพิเศษเพราะพวกเขาได้รับฟังพระวาจาของพระเจ้าที่ท่านเทศน์ สอน “มิใช่เช่นวาจาของมนุษย์ แต่เช่นที่เป็นจริงคือพระวาจาของพระเจ้า” (1ธส 2:13)

เมื่อเป็นเช่นนี้ บุคคลที่เราควรหันมามองและยึดเอาเป็นแบบอย่างคือ พระเยซูเจ้า อาจารย์แต่เพียงผู้เดียวของเรา พระองค์ทรงเป็นผู้ปฏิบัติตามสิ่งที่พระองค์ได้ทรงเทศน์สอน พระองค์ทรงบอกเราให้ รักทุกคนแม้แต่ศัตรูของเรา และพระองค์ทรงทำเป็นตัวอย่างด้วยการไถ่มนุษย์ทุกคนซึ่งบาปทำให้ กลายเป็นศัตรูของพระองค์ พระองค์ทรงบอกว่าเราควรทำดีต่อผู้ที่เบียดเบียนข่มเหงเราและพระองค์ทรง ให้อภัยบรรดาผู้ที่ประหารชีวิตพระองค์ พระองค์ทรงประกาศว่าไม่มีใครสามารถมีความรักยิ่งใหญ่กว่า การสละชีวิตของตนเองเพื่อมิตรสหายและพระองค์ทรงสิ้นพระชนม์เพราะความรักที่มีต่อเราทุกคน

พอคิดว่ามีบทสอนสำหรับเราทุกคนในพระวรสารวันนี้ สำหรับผู้อภิบาลทั้งหลาย พวกท่านต้อง ตระหนักถึงความจำเป็นของการปฏิบัติตามสิ่งที่ตนเองเทศน์สอน และไม่ควรยึดติดกับตำแหน่งหรือคำ เรียกที่พี่น้องสัตบุรุษมอบให้มากจนเกินไป จนลืมนึกไปว่าพระเยซูเจ้าทรงเป็นอาจารย์ที่แท้จริงแต่เพียงผู้ เดียวในพระศาสนจักรและพระบิดาเจ้าผู้สถิตในสวรรค์คือบิดาที่แท้จริงของเราทุกคน อย่าลืมนึกว่าหน้าที่ หลักของพวกท่านคือนำบรรดาพี่น้องสัตบุรุษไปหาพระบิดาเจ้าสวรรค์ให้ได้ ไม่ใช่มาหาตัวพวกท่านเอง พระเยซูเจ้าไม่ได้ทรงประณามอำนาจ พระองค์ทรงให้มันแก่ผู้มีหน้าที่อภิบาลประชากรของพระองค์ทุก คน แต่พระองค์ทรงประณามการใช้อำนาจในทางที่ผิดและทำที่ที่ถือว่าอำนาจเป็นพระพรส่วนตัวและมีไว้ เพื่อประโยชน์ของตนเอง โดยลืมนึกไปว่าแท้จริงแล้วอำนาจมีไว้เพื่อรับใช้พระเจ้าและเพื่อนพี่น้อง

สำหรับพี่น้องทั้งหลาย พวกท่านต้องรับฟังพระวาจาของพระเจ้า ไม่ว่าผู้เทศน์สอนจะเป็นใคร หรือมาจากไหนก็ตาม พวกท่านต้องพยายามเป็นตัวอย่างที่ดีให้แก่กันและกันโดยการปฏิบัติตามความ จริงที่ท่านได้รับจากเทศน์สอน อย่าลืมนึกว่าความเชื่อและความศรัทธาของพวกท่านมีส่วนช่วยกระตุ้นให้ บรรดาผู้อภิบาลของท่าน ไม่ว่าจะเป็พระสังฆราชหรือพระสงฆ์ ปฏิบัติตัวดีขึ้นได้เหมือนกัน อย่าปล่อยให้ พี่น้องในครอบครัวหรือในชุมชนวัดของพวกท่านปฏิบัติความเชื่อแต่เพียงลำพัง พวกท่านทุกคนต้อง ลงมือปฏิบัติด้วยเช่นกัน จำไว้เสมอว่าสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งที่จะนำพี่น้องต่างความเชื่อที่อยู่รอบข้างพวก ท่านให้มาหาและเชื่อในพระคริสตเจ้าคือการดำเนินชีวิตแบบคริสตชนที่ดีของพวกท่านเอง

พี่น้องที่รัก พ่อหวังและภาวนาต่อพระเจ้าอยู่เสมอว่าขออย่าให้มีสัตบุรุษคนใดพูดถึงผู้อภิบาลคน ใดคนหนึ่งในสังฆมณฑลของเราว่า “มันเป็นเรื่องน่าอายที่คุณพ่อคนนั้นไม่ปฏิบัติตามสิ่งที่ท่าน เทศน์สอน แต่มันจะแย่มากกว่านั้นอีก ถ้าท่านต้องเทศน์สอนสิ่งที่ท่านกำลังปฏิบัติอยู่ในขณะนี้” พ่อหวังและภาวนาด้วยว่าพี่น้องทุกท่านจะรับฟังข่าวดีของพระเจ้าที่บรรดาผู้อภิบาลเทศน์สอน ไม่ใช่เช่น วาจาของมนุษย์ แต่เช่นที่เป็นจริงคือพระวาจาของพระเจ้า เพราะอาจารย์แต่เพียงผู้เดียวของเราทุกคน คือพระเยซูคริสตเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน